

Nabokona ble
Vildes støttespiller:

Tante Unn var min reservemamma

Som kunstnerbarn syntes Vilde Bjerke (49) det var godt å komme over til nabokona for en prat. Helt siden Vilde ble født, har Unn Snilsberg (72) vært der som en god nummer to.

VINTERFERIE: På Bergsjø. Unn (t.v.), Pia (skilærer), Erik (Unn Snilsbergs sønn) og Vilde Bjerke. (Foto: Privat)

HJEMMETREPORTASJE

Tekst: Guri Haram Foto: Jørn Grønlund

Da Vilde Bjerke ble født, var foreldrene, skuespiller Henny Moan og lyriker André Bjerke, de første til å holde henne. Deretter var det morens venninne, Unn Snilsberg, sin tur til å holde pikebabyen i armene.

Nabokona Unn har vært en viktig støttespiller for Vilde hele livet. Omsorgen fra henne har betydd mye.

–Hun var der for meg under hele oppveksten, sier Vilde og ser takknemlig bort på sin reservemamma.

Gode naboer

Unn hadde lenge ønsket seg egne barn, med det skulle ta litt tid. I dag er hun mamma til to voksne døtre og en sønn.

–Vilde var en aldeles nydelig unge. Jeg husker hun sto der i grinden med det lyse håret sitt. Jeg var helt gal etter henne, sier Unn og smiler.

Da Unn og mannen flyttet fra nabohuset i Oslo til Grav i Bærum i 1963, var familien Bjerke snare med å flytte etter. Da Vilde som

◀GODE VENNER: Helt til hun var 18 år, var Vilde Bjerke daglig innom nabokona. Vilde spør meg fortsatt til råds, forteller Unn Snilsberg.

▲ MED PAPPA:

Sammen med pappa André Bjerke, i 1960 mens de fortsatt bodde på Korsvoll i Oslo. Lyrikeren døde i 1985. (Foto: Privat)

eneste barn i nabolaget begynte på en Rudolf Steinerskole, hadde hun ikke mange klassekamerater i nærheten. Derfor kom hun stadig oftere på besøk til sin gode «tante» etter endt skoledag.

Hos nabokona samlet alle barna i gaten seg.

–Jeg var hjemmевærende den gangen. I dag er det nok ikke like lett for naboer å engasjere seg, men jeg håper de gjør det likevel. Det ga meg mening å føle at jeg var der for barna, sier 72-åringen.

Vilde er helt enig i at det var annerledes oppvekstkår på den tiden.

–Vi gikk lange strekninger for å besøke hverandre — og var det ingen hjemme, ble det ingen lek den dagen. I gaten var det gjerne bare én familie som hadde fjernsyn, og alle barna var i stedet ute på veien og lekte. Det var mer nabolag den gangen, for

▲ MED MAMMA: Vilde og mamma Henny Moan, på tur i Frognerparken i 1963.

(Foto: Privat)

ingen foreldre var redde for å slippe ut barna alene.

For Vilde betydde Unn en ekstra trygghet i hverdagen. Moren jobbet som skuespiller og kom i perioder sent hjem om kveldene, men skaffet naturligvis barnevakter. Faren satt mye opp-tatt med skriving. En sjelden gang hendte det at Henny Moan måtte reise på turné. Selv om moren hadde ordnet barnevakt, var «tante Unn» god å ha. Da klatret Vilde gjerne over gjerdet til sin reservemamma for et par kneipp-skiver med kaviar.

Da Vilde var ni år, skilte foreldrene seg. Hun ble boende hos moren, men Unn fortsatte å være en ekstra støtte. Helt til Vilde var

▲ VILDES INSPIRASJON:

–Unn har blant annet vært engasjert i Røde Kors i 25 år, besøkt folk på sykehus gjennom besøkstjenesten, samlet sammen klær og sokker i lastebiler til barn i Ukraina. Hvem er det som gjør noe sånt? spør Vilde.

18 år gammel, var hun daglig innom nabokona.

–Jeg fikk dobbelt opp. Jeg hadde ressurssterke foreldre, og når jeg trengte flere å være sammen med, dro jeg til Unn.

Nærmiljøet teller

André Bjerke satt gjerne fordyppet i egne tanker og papirarbeid, i tillegg var han periodedranke. Det siste merket Vilde aldri noe til.

–I dag vet jeg at han var en del full, men det visste jeg ikke den gangen. Moren min skjermet meg nok, og i tillegg hadde jeg et sosialt nettverk utenfor familien. Jeg opplevde alltid faren min som nærværende. Han var mest edru, sier Vilde, og legger til at ved å bli kjent med naboen kan barna gå dit når det trengs. Foreldre må ikke være perfekte rollemodeller som aldri kan gjøre feil. Det trengs ingen eksamen i å bli foreldre. Men der det er mangler, kan nærmiljøet stille opp.

I Vildes barndomshjem gikk det i høyttrende konversasjoner omkring temaer som filosofi, kunst og litteratur, og ulike kul-

Unn har vært en viktig støttespiller for Vilde hele livet

▲ **FIRE ÅR:** Vilde Bjerke hjemme på kjøkkenet på Jar i Bærum, ca. 1964. Foto: Privat

seg mer enn de andre barna, og var på en måte friere. Foreldrene hennes har også gitt meg masse. De har gjort meg glad i teater og kunst, forteller hun

Glad i barn

Unn husker godt en hyttetur i begynnelsen av 1970-årene. Enebarnet Vilde satt og spilte gitar på hytta og sang sanger av Hege Tunaal.

–Vilde har evner i alle retninger, og kan spille piano, bratsj, synge og skrive dikt, sier hun stolt.

I hele sitt voksne liv har Vilde jobbet med kultur og musikk. I 30 år som artist, men også som rektor ved Kulturskolen Birkenes og Lillesand. Hun har også jobbet som lærer. De siste syv årene har 49-åringen vært på turné i Norge, blant annet med den interaktive barneforestillingen «For moro skyld».

–Hele livet mitt har jeg vært opptatt av barns behov. I løpet av tiden med barneforestillingene har jeg truffet godt over 200 000 barn. Jeg har lært å kjenne barns tanker, og i dag har jeg en ekstremt god kontakt med barna jeg møter, forteller Vilde, som selv er mor til tre.

Unn Snilsberg har vært en stor inspirasjon for Vilde Bjerke. I dagliglivet ønsker Vilde å være som henne; en åpen person som ønsker barn og andre velkommen.

–Unn var et begrep i gaten da jeg vokste opp. Hun var den store favnen. Alle var kjempeglade i henne, og vi er det i dag også. Hun har gjort utrolig mye for barn og andre mennesker. Jeg ringer fortsatt og spør tante Unn til råds. Hun har lært meg utrolig mye — det å bry seg om andre. Hun bør være et forbilde for alle! ◆

hjemmet@bm-media.no

▲ **GA OMSORG:** –Vilde var annerledes enn mine egne barn. Et barn jeg også valgte å gi omsorg til, sier Unn Snilsberg.

turpersonligheter var ofte innom. Vilde ble ikke så god til å kommunisere på hverdagsplan, derfor var det godt å ta del i mer jordnære samtaler med Unn.

–Det var deilig å være hos tante Unn, som snakket et alminnelig og lett forståelig hverdagspråk. Jeg hadde behov for å være sammen med vanlige mennesker som henne. Hun er så til stede her og nå, og hun hjalp meg på en praktisk måte.

Kunstnere er annerledes. De er originale mennesker som viser mye av sin sjel og personlighet. Siden de bruker mye av sitt indre, kan de ha en tendens til å drømme seg bort. Foreldrene mine har alltid vært veldig dan-

nede personer. Men jeg har like stor glede av å være med alle typer mennesker, presiserer Vilde.

Være seg selv

Hjemme fikk Vilde god oppdragelse og klare grenser å forholde seg til.

Unn har ikke vært opptatt av å oppdra barna i nabolaget, bare minne dem på å takke for maten og andre normale høfligheter som de allerede hadde lært seg hjemme.

Siden mannen hennes drev et interiørfirma, hadde hun et moderne og funksjonelt hjem.

–Det var ingen store møbler å lage skrukker i hos Unn, alt var så slett. Det var et enkelt hus

uten tepper, og alt hadde store flater. Det så ut som et moderne arkitektfirma. Vi kunne ikke gjøre så mye galt, smiler Vilde.

–Ja, jeg hadde et barnevennlig hjem, legger Unn til. –Men jeg var også opptatt av at barna skulle få være seg selv hos meg. Det gjorde ikke noe om de lekte i sofaen.

I dag er Unn bestemor, og er minst like opptatt av barnebarna som hun var av barna i nabolaget i gamle dager.

Fortsatt har Vilde og Unn god kontakt. Og 72-åringen er klar på at hun også har lært mye av den viltre småjenta.

–Vilde har gitt meg ulikhet, og har vært en inspirasjonskilde til å være spontan. Vilde er helt annerledes enn mine barn, mer høytsvevende. Hun eksponerte